

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/67/2017
Identifikačné číslo spisu: 8715010374
Dátum vydania rozhodnutia: 13.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8715010374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému Ing. Y. K. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného Ing. Y. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. januára 2017, sp. zn. 5To/39/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. Y. K. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) zo 16. mája 2016, sp. zn. 5T/105/2015, bol obvinený Ing. Y. K. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 24. februára 2015 v čase okolo 17:55 hod. v M. N. pred budovou U. a H. A. VS - S., M. N. 128, Vysoké Tatry (ďalej len „VZD“) poškodil zaparkované osobné motorové vozidlo zn. VW Passat farby modrá tmavá metalíza, ev. č. T., rok výroby 2004, VIN: O., tak, že ho kľúčom poškriabal a vytvoril na ňom jednu ryhu o dĺžke 3,4 m vedúcu od zadného blatníka cez zadné a predné dvere a končiac na prednom blatníku všetko na vodičovej strane, čím poškodenému Ing. Y. F. z T. spôsobil škodu poškodením vo výške 645,- eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. l) Tr. zák. peňažný trest vo výmere 300,- eur.

Zároveň obvinenému podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace. Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Ing. Y. F. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 11. januára 2017, sp. zn. 5To/39/2016, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako

nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 13. februára 2017 a jeho obhajcovi 14. februára 2017, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 3. augusta 2017 dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený podané dovolanie odôvodňuje skutočnosťou, že rozhodnutia tak prvostupňového ako aj odvolacieho súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Tvrdí, že súd prvého stupňa ho uznal vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci - motorového vozidla VW Passat, čím mal spôsobiť škodu vo výške 645,- eur. Práve záver o výške škody sa však podľa neho nezakladá na pravde a je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Podľa obvineného bola poškodenému v skutočnosti spôsobená škoda vo výške 240,- eur, ktorú mu aj riadne uhradil, a nie škoda vo výške 645,- eur, ku ktorej dospeli súdy oboch stupňov.

V nadväznosti na to rovnako ako v podanom odvolaní zopakoval, že hoci z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že spôsobená škoda nepresiahla výšku 266,- eur, teda jeho konanie v žiadnom prípade nenapĺňalo znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci, súd prvého stupňa sám iniciatívne pribral do konania znalca z odboru cestnej dopravy a na podklade znaleckého posudku dospel k záveru, že výška škody v prejednávanej veci dosiahla čiastku 645,- eur. S týmto záverom sa potom stotožnil aj odvolací súd, keď uzavrel, že závery znaleckého posudku sú logické a preskúmateľné, pretože zo znaleckého posudku vyplýva postup vyčíslenia nielen hodnoty poškodenia motorového vozidla, ale súčasne aj náklady na jeho opravu.

Podľa názoru obvineného si však súdy nekriticky osvojili záver znaleckého posudku bez toho, aby tento dôkaz náležite vyhodnotili. Poukázal na to, že znalec dospel k záveru, že jednak výška škody na predmetnom vozidle je 645,- eur a jednak hodnota opravy je 645,- eur, čiže výšku škody stotožnil s nákladmi na opravu. Posúdenie výšky škody je ale právnou otázkou, ktorú podľa obvineného mali súdy oboch stupňov posudzovať za súčasnej aplikácie § 126 ods. 1 Tr. zák. a nie si iba nekriticky osvojiť závery znaleckého posudku bez toho, aby ich bližšie vyhodnotili.

Obvinený pritom vyslovil názor, že ak je škoda takej povahy, že je možné a zároveň ekonomicky účelné uviesť poškodenú vec do pôvodného stavu, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu. Ak zároveň náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu neodrážajú celú škodu, o ktorú sa znížila hodnota veci, k výške škody sa pripočíta rozdiel medzi znížením hodnoty veci a účelne vynaloženými nákladmi na uvedenie veci do pôvodného stavu. Preto bolo podľa dovolateľa na mieste vychádzať pri určení výšky škody v prejednávanej trestnej veci z účelne vynaložených nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu, nakoľko znalec dospel k záveru, že všeobecná hodnota vozidla pred poškodením je 4.285,- eur a po vykonaní opravy zostala rovnaká, t. j. 4.285,- eur. Teda škodou v tejto veci sú len náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu a tie predstavujú sumu 240,- eur, ktorú poškodený skutočne za opravu uhradil. Výška škody, tak ako ju ustálili súdy, je podľa obvineného spochybnená predloženými dokladmi spoločnosti T. s.r.o. ako aj samotnou výpoveďou poškodeného, nedosahuje sumu 266,- eur a preto jeho konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že uznesením krajského súdu z 11. januára 2017, sp. zn. 5To/38/2016, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por., § 280 ods. 2 Tr. por. a § 245 ods. 1 Tr. zák. v jeho neprospech, napadnuté uznesenie zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby dovolací súd prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že má za to, že skutok, ktorý sa kládol obvinenému za vinu, sa stal a tento spáchal obvinený, že trest jemu uložený zodpovedá všetkým zákonným zásadám pre ukládanie trestov ustanovených Trestným zákonom

a zohľadňuje pomery osoby páchatel'a a charakter páchanej trestnej činnosti. Zároveň uviedol, že rovnako za zákonný a správny považuje postup krajského súdu, na ktorý obvinený upozorňuje. V konaní bola znaleckým posudkom objektivizovaná výška škody, ktorú obvinený svojím konaním spôsobil, a práve osoba znalca je podľa prokurátora zárukou odborného spracovania a zodpovedania otázok jemu položených. Inými slovami má za to, že skutočnosti na ktoré odkazuje obvinený, nie sú objektívne spôsobilé vyvrátiť závery znaleckého skúmania. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd preskúmal podané dovolanie a s poukazom na to, že v uvedenej veci je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., dovolanie v zmysle § 382 Tr. por. odmietol, resp. v prípade určenia termínu verejného zasadnutia dovolanie v zmysle § 392 zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodov dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné k veci najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že dovolací súd nemožno chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Z konštrukcie a štruktúry obvineným použiteľných dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. totiž vyplýva, že tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže na podklade dovolania obvineného posudzovať úplnosť skutkových zistení a nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy. Výslovne to vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Tr. por., podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd skúmať a meniť. Preto dovolacie námietky obvineného spochybňujúce správnosť skutkových zistení alebo vyjadrujúce nesúhlas s tým, ako súdy prvého a druhého stupňa hodnotili vykonané dôkazy, nemôžu zakladať žiaden dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Tr. por.

Z uvedeného je zrejmé, že východiskom pre zistenie obvineným uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je opis skutku, ako bol ustálený v príslušnom výroku, t. j. v tzv. skutkovej vete napadnutého rozhodnutia vo veci. Predmetom tohto dovolacieho dôvodu tak môže byť len nesprávne právne posúdenie skutku, ktorý v skutkovej vete rozhodnutia ustálili súdy prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť [pozri stanovisko najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011].

V kontexte uvedeného najvyšší súd k posudzovanej veci uvádza, že z vyššie zrekapitulovaných dôvodov dovolania vyplýva, že obvinený nimi v skutočnosti iba spochybňuje hodnotenie vykonaných dôkazov a to v snahe revidovať skutkový záver súdov prvého a druhého stupňa o výške spôsobenej škody. Svojou podstatou tak ide o skutkové námietky, ktoré vecne nezodpovedajú ním použitému ale ani inému dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por. Námietky skutkovej povahy sú totiž uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý je oprávnený použiť jedine minister spravodlivosti. Je teda zrejmé, že v posudzovanej veci nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Napriek tomu sa pre úplnosť žiada k veci dodať, že skutkové závery prvostupňového súdu, ktoré si v celom rozsahu osvojil krajský súd a ktorých správnosť a úplnosť nemôže dovolací súd v tomto konaní skúmať ani meniť, tak ako sú vyjadrené v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu, zodpovedajú

právnemu posúdeniu konania obvineného ako prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Podľa nich totiž obvinený kľúčom poškriabal motorové vozidlo poškodeného, čím mu spôsobil škodu vo výške 645,- eur. Súdny oboch stupňov pritom v súlade s § 126 ods. 1 Tr. zák. vychádzali pri určení výšky spôsobenej škody z účelne vynaložených nákladov na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu a za základ svojich skutkových záverov správne vzali ceny v čase a mieste činu obvyklé.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že dovolanie obvineného Ing. Y. K. podľa § 382 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.